

ville have en langt større Værdi, end de have for os, for det Første med Hensyn til den politiske Interessé, der for andre Magter kan knytte sig til disse Der, medens jeg idetmindste for mit Vedkommende ikke kan indsee, at der knytter sig nogen saadan Interessé for os til dem. Endvidere, naar en Stormagt s. Ex. alligevel holder en meget betydelig Styrke i de samme Egne, en Styrke, som ikke behøver at forøges, fordi disse 3 smaa Der lægges til de Bestikkelser, en saadan Stormagt har der i Forveien, saa er det allerede en meget væsentlig Forandring for denne Magt ligeover for os; eller hvis en anden Stormagt har sin Hjemstavn maassée i Nabolandet af disse Der, en Stormagt, som jeg vil antage for Dieblikket har en betydelig Tendens til at udvide sit Territorium, en saadan Stormagt vilde maassée være tilbøielig til ganske betydeligt at vedlægge Afstaaelsen af disse Der.

Idet jeg altsaa, saa godt som jeg formaar, har søgt at vise, at der for os paa ingen Maade knytter sig til disse Der nogen pecuniær Interessé, hverken med Hensyn til Indtægter eller med Hensyn til Statsactiver, — og jeg maa her tilføie i Parenthes, da jeg for forglemte det, som det ligger i vort Lovforslag, at vi vente folgte samtidigt med Derne til den samme Magt, der kjøber disse — medens der heller ikke, saavidt jeg kan see, knytter sig nogen væsentlig mercantill eller politisk Interessé dertil, saa troer jeg, at dette Lovforslag i al Fald fortjener at komme under omhyggelig og alvorlig Overveielse.

Finantsministeren: Det vil ikke være mig muligt i Enkelthederne at imødegaae det veltalende Foredrag, vi nylig have hørt, uden derved at komme til at antcipere Drøftelsen af selve Sagen, om hvis Fremme der jo netop nu er Spørgsmaal. Jeg skal derfor kun søge i almindelige Træk at fremsætte mine Grindringer imod, hvad der fra den ene af de ærede Forslagsstilleres Side er udhævet. Det forekommer mig da for det Første, at den ærede Forslagsstiller ikke har ganske Ret i, hovedsagelig at fremhæve Sagens finantstielle Side. Jeg troer, at der ved Spørgsmaal om Afhændelser af denne Art ikke, som det Væsentligste, bør fremhæves finantstielle Betragtninger,

og jeg troer, at dette i Særdeleshed ikke bør være Tilfældet, naar de finantstielle Data, hvortil man støtter sig, ere saa usikre, som det virkelig forekommer mig at fremgaae af selve den ærede Forslagsstillers Foredrag. Det er noksom bekendt, at Colonierne i tidligere Tider — og jeg tør i den Henseende henvise til de Bilag, som vedfølge en for nogle Dage siden Rigsdagen forelagt Lov — have afgivet et betydeligt Overskud til Moderlandet, og, naar dette i den senere Tid ikke er Tilfældet, troer jeg, at man netop skal vogte sig for under Indtrykket af en mindre gunstig finantstiel Tilstand at tage en Beslutning, som nødvendigvis maa være dybt indgribende. Naar Bestikkelser, som de dansk-vestindiske, i Aarhundreder, hvad den ene af Derne angaaer, og i en lang Række af Aar, hvad den anden D angaaer, have været Moderlandets Eiendom, er det nemlig en Selvsølge, at der er knyttet mange og forskelligartede Baand, som man ikke kan analysere med en saadan Nøiagtighed, at man kan paavise, hvilke Interesséer der i Moderlandet ville søle sig officerede, naar Colonierne sælges. Det er gaaet over i den almindelige Bevidsthed, at de dansk-vestindiske Der have en overordentlig væsentlig Indflydelse paa Moderlandets Handel og Skibsfart, og jeg troer heller ikke, at det skal kunne nægtes, at de for Kjøbenhavn ere af stor Betydning, og aldeles vist er det, at der er en anden Stad her i Landet, nemlig Flensborg, for hvilken de i saa Henseende have en afgjørende Betydning. Det er ogsaa noksom bekendt, hvilken Bøgt Marinen lægger paa disse Bestikkelser, som aabne Leilighed til en stadig Dvælse for dens Officerer og Mandskab.

Jeg skal imidlertid ikke i Enkelthederne fremhæve, af hvilken Betydning Colonierne i mange Henseender ere for Moderlandet; jeg skal kun i Almindelighed gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig høist uheldigt, om man vedtog, at et saadant Forslag, som det foreliggende, skulde nyde Fremme, uden at man var overbevist om, at det kunde faae en fuldstændig Drøftelse eller blive fort endelig igjennem i den samme Rigsdagssession; thi det er ligesom, at dette maa være af stor Indflydelse paa Colonierne og paa Coloniernes hele frem-